

عنوان مقاله:

بررسی روش شناسی هرمنوتیک قصدگرای اسکینر

محل انتشار:

فصلنامه بحران پژوهی جهان اسلام، دوره 2، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

سید محمد رضا محمودپناهی - دکترای علوم سیاسی از دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از دغدغه های فکری هر مورخ اندیشه، فهم و درک و انتقال درست اندیشه به دیگران است. در هرمنوتیک روشی معمولاً از دو شیوه سنتی استفاده می شود: ۱- هرمنوتیک متن گرا، که خوانش اندیشه را بر متن مستقل از زمان و مکان ابتناء می نماید، ۲- هرمنوتیک زمینه گرا، که متن را امری وابسته به شرایط و قرائت آن را با لحاظ زمان و مکان ممکن می داند. در سال های اخیر پروفیسور کوئنتین اسکینر برای فهم اندیشه سیاسی روشی هرمنوتیکی معرفی نموده که به «هرمنوتیک قصد گرا» معروف است. سوال این پژوهش این است که اقتضائات روشی هرمنوتیک اسکینر چیست؟ اسکینر برای تحلیل اندیشه سیاسی بر بازسازی «زمینه اندیشه» تاکید دارد و به شیوه سنتی نگارش تاریخ اندیشه که در آن متون بدون توجه به زمینه و با تکیه بر متن و ادعای حقیقت بررسی می شود، انتقاد می کند. وی با تأثیر از نظریه ی کنش‌زبان، حرف را نوعی عمل ارتباطی و نویسنده را به عنوان کنش گر در نظر می گیرد. در این روش ضمن لحاظ خود متن و زمینه شکل گیری آن، به قصدیت مولف بعنوان کنش مضمون در سخن او توجه می شود. با کشف قصد مولف امکان فهم تصرفات او نسبت به دیگر اندیشه ها و ایدئولوژی های هم عصرش بدست می آید.

کلمات کلیدی:

هرمنوتیک ، قصدیت در تفسیر ، افعال گفتاری ، تصرفات ، اسطوره سازی ، زمینه فکری ، زمینه سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679770>

